

se uklidila se svou kobyolkou Petra, aby ji v bezpečí odsedlala.

„Petro!“ Pan Holthoff spustil kázání na téma: Hleď si laskavě svého koně a ostatní nech na pokoji, holka jedna nevyčválaná! Když ale o něco později Julie ve stáji líčila Katy, jak se Placido uvedl, zaslechly ze sedlovny trenérův pobavený smích...

„Připravíme si zase nějakou ukázkou? Něco mezi drezurou a skákáním?“ Julie a Stefanie si vykračovaly na koních po lesní cestě a bavily se o chystaných zkouškách. Julie se teď dostala na vyjížďku jen málokdy, protože hodně trénovala v hale a dny byly čím dál tím kratší. A přitom byl les právě v tomhle období tak krásný. Stromy zářily sytými podzimními barvami a spadané listí pokrylo cesty měkkým zlatavým kobercem. Když po nich Julie cválala, před očima měla všechno ty působivé obrázky z lovů na koních.

„Proč ne? Naše poslední vystoupení mělo docela úspěch. Ale nemá v úmyslu se předvést ta vaše paní Medanzová s andalusánem? Jestli je vážně tak dobrý, jak všichni tvrdí, nemůžou se s ním Violeta a Danny měřit.“

Stefanie Placida zahlédla jen na chvíli v boxu a úplně ji uchvátil.

„Zatím pořád jen od všech slyším, jak úžasně chodí. Ale nikdo ho při tom neviděl.“ V Juliiných slovech zaznívalo zklamání, které pociťovaly i ostatní děti. Mladí jezdci se celí třásli na to, až uvidí ušlechtilého španěla v akci, ale dokonce ani známá šmejdilka Petra nic nezjistila. Paní Medanzová ho zřejmě jezdila výhradně dopoledne. Jen pan Holthoff by jim určitě mohl říct něco bližšího, ale toho se nikdo zeptat netroufl.

„Jestli opravdu jezdil koridu, musí být fakt dobrý,“ prohlásila Stefanie. „Jinak by z toho nevyšel živý.“

„Korida! Brr! Když si představím, že můj kůň...“ Julie se otrásla.